

**CARL
JACOBSENS
BREVARKIV**

NY CARLSBERGFONDET

1922-03-03

SENDER

Maria Mogensen

RECIPIENT

Helge Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Cairo

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Ny Carlsbergfondets arkiv

Dette blev sendt til min søster i København den 3. 1922.

gang og Lykke, og en lykkelig Grund, for
men, at Hr. Doulsen er.
Men jeg glæmmer jo rent at foresige Dem,
kære Hr. Jacobsen, om at få min Orlov
forlængt til Maj. Jeg har, som jeg begynder
med at sige, ogsaa sendt Anmodning
til Hr. Weis herom. Besvare kommer jo
sædvanligvis ikke samtidigt, men det haaber jeg
maa blive mig tilgivet. Min Mening var
at begge Direktøren eller, Formændene
hver skulde have sin Skive. —
Jeg har uendelig Glæde af at omgaa
Lægen. han hjælper mig i mit Arbejde
— men han er farlig for Hjertefredse.
Her er i det hele tagt, farligt i Egypten.
for nogle Uger siden var saaledes Direktør
Hr. Madern fra Semmerstedt med Fru
Marie Madern, her i Cairo. Resultatet
for Dames Vedkommende blev en stærk
Betagelse af en eller anden Bey med
sorte Øjne og - jeg tror - stor Indvirkning.
Jeg har endnu ikke fundet nogen
løs og ledig Bey, men jeg har faaet lige
Hale, my Deinet og bevedt veldig færdig
op, saa min er Skylden ikke.

GRAND CONTINENTAL HOTEL
CAIRO

3/3. 1922.

Kære Hr. Jacobsen!
Saa dette Brev naaer Dem, formoder
jeg, De alt vil have hørt om min
Reise til Hr. Weis. Det var min
Mening samtidig at have skrevet
Dem til, men det gik mig som saa
ofte før. Hjemme er ikke travlt, men
Kraftene lidt trøtte. Naar, først aller
kærligst Tak for Dens gode, rare Brev,
der praede mig her paa Hospita-
let. Jeg blev saa glad for det, hvor
har vi det dog godt sammen paa
Glyst.; der findes ikke Magt til det
stod paa den lille Jorde. — Under-
ligt, at De netop i Dens Brevskub-
de minde mig om Mavens, som
jeg jo altsaa — efter min Læge In-
klaring — ikke har tagt tilbørligt.

Herrn Til. Du har jeg allige lidet for mine slette Tilbøjeligheder, men jeg bliver saamaad ikke bøde for det. Jeg ved jo saa godt, at naar jeg atter staaer i Museet, glemmer jeg virkelig Lagesnak, Hysning og Domsuining. Det manglede jo ogsaa bare: skulde jeg ikke anstregge mig af alle Profetier, nu da Glyp virkelig kan bruges mig, da Universitetet muligvis ogsaa vil „snakke“ med mig, kort sagt, nu da jeg kan bruges. Det er jo givet, at jeg har et meget skønt liget Halvred, men saa længe den muret er saa storsende som mit, saa længe jeg kan trods Jure og Jureten kun tænke paa at gaa paa, saa længe er den vist ikke grund Til at angstes for mig. — Dr. Pæder har forbragt været aldeles evestaaende mod mig; han har vist mig den mest vakkende Omhu, ikke sorgtet den Dag. —
Jeg ved lægger herved 4 Polopapier fra

du Indskriftshandler Paris. Det er alle glimrende Stykker, der ret vilde give god Figur i Glyp den sjældneste er selvsagt den siddeende Mand af Granit. Jeg har vist Lacau (den dejlige Dand) Billedet, og han havde, ligesom jeg selv, aldrig set Mager til Fremstilling. Indskriften paa Statuen er god. Men Pæder er jo høj. — Af Bronzeme er Thor (Hörner) bedst; Billedet giver desvare ingen Tælle om den sunkne Adfærelse, Pæder. Men skulde jo selvfølgelig være lægt i Profet. — Et vidunderligt Skulptur er ogsaa Statuetten af Neptun; allerede Hørelsen er usædvanlig. Hvis Glyp ønsker et eller flere af disse Skulptur, saa send mig et Telegram. —
Jeg beder dem venligt om at give Dr. Pæder ved Lagte Kortføring. Hans storartede, fornøjelige Drev kom i Dags. Det er dog det dejligste her i Verden, men man hører om gode Væremøder.